

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.683/1
van 4 februari 2013

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende rechtstreeks toegankelijke hulp voor personen met een handicap’

Op 3 januari 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende rechtstreeks toegankelijke hulp voor personen met een handicap’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 24 januari 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 februari 2013.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe te voorzien in een nieuwe vorm van hulpverlening ten aanzien van personen met een handicap of met een vermoeden van een handicap, namelijk “rechtstreeks toegankelijke hulp”, waarvoor geen aanvraag moet worden ingediend bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Die hulpverlening kan zes verschillende vormen aannemen, die worden opgesomd in artikel 1, 2° tot 7°, van het ontwerp.

De ontworpen regeling bepaalt onder welke voorwaarden voorzieningen kunnen worden erkend (artikelen 4 en 5) en gesubsidieerd (artikelen 6 tot 11) voor het aanbieden van rechtstreeks toegankelijke hulp, en bepaalt de toepassingsvoorwaarden ervan (artikelen 12 tot 15). Voorts wordt bepaald binnen welke grenzen de voorzieningen voor bepaalde vormen van rechtstreeks toegankelijke hulp een bijdrage mogen vragen van de persoon met een handicap (artikel 16). Tenslotte worden nog wijzigingen aangebracht in drie besluiten van de Vlaamse Regering die betrekking hebben op de hulpverlening aan personen met een handicap, die het gevolg zijn van het invoeren van deze nieuwe vorm van hulpverlening (artikelen 17 tot 19). De ontworpen regeling treedt in werking op 1 maart 2013 (artikel 21) en wordt uiterlijk op 31 december 2015 geëvalueerd (artikel 20).

2.1. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 8, 2°, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’, dat de Vlaamse Regering machtigt om nadere regels vast te stellen betreffende de criteria, de voorwaarden, de gevallen, de bedragen, de organisatie, de erkenningsnormen en de subsidievoorwaarden inzake onder meer “het vergunnen, erkennen en subsidiëren van voorzieningen”.

2.2. Het kan echter worden betwijfeld of de voormelde bepaling rechtsgrond biedt voor artikel 1, 8°, van het ontwerp. Die bepaling brengt ook elke persoon met een vermoeden van een handicap onder de regeling. Het decreet van 7 mei 2004 handelt echter exclusief over personen met een handicap,¹ zodat sterk kan worden betwijfeld of voor de uitbreiding tot personen met een vermoeden van een handicap een voldoende rechtsgrond voorhanden is, nu de Vlaamse Regering in dat decreet in elk geval niet uitdrukkelijk wordt gemachtigd om de doelgroep van de hulpverlening tot die personen uit te breiden.² Al lijkt die uitbreiding een logische stap in de hulpverlening, zal zij eerst doorgang kunnen vinden dan nadat daartoe een deugdelijke decretale rechtsgrond is tot stand gebracht.

¹ De bevoegdheid die de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 8 van het decreet, geldt “binnen het kader van de taken van het agentschap, vermeld in de artikelen 5, 6 en 7”. In de artikelen 5 en 6 van het decreet worden de kerntaken en de taken van het agentschap geschetst, telkens met verwijzing naar “personen met een handicap”. In artikel 8, 2°, van het decreet is sprake van het subsidiëren van “voorzieningen”, terwijl in artikel 2, 4°, “voorziening” wordt gedefinieerd als “elke organisatievorm die de ondersteuning organiseert en/of verleent”. De term “ondersteuning” wordt op zijn beurt in artikel 2, 3°, omschreven als “elke materiële of immateriële hulp en elk vorm van hulp- en dienstverlening die in het kader van dit decreet met het oog op hun maatschappelijke integratie aan personen met een handicap wordt verstrekt”.

² Zo kan de machtiging aan de Vlaamse Regering in artikel 13, laatste lid, van het decreet van 7 mei 2004, “voor het afbakenen van de doelgroep”, niet zo worden begrepen dat daardoor de doelgroep kan worden uitgebreid tot andere personen dan personen met een handicap.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

3. Het ontwerp bevat geen omschrijving van “rechtstreeks toegankelijke hulp”. Volgens de gemachtigde wordt daaronder de hulpverlening verstaan die is bepaald in artikel 1, 2° tot 7°, van het ontwerp. Het verdient aanbeveling om het begrip “rechtstreeks toegankelijke hulp” in die zin te definiëren in artikel 1 van het ontwerp.

Artikel 2

4. Aangezien het toepassingsgebied van de ontworpen regeling reeds duidelijk blijkt uit de definities opgenomen in artikel 1, 2° tot 8°, van het ontwerp, is artikel 2 overbodig en kan het uit het ontwerp worden weggelaten.

Artikel 3

5. In artikel 3 van het ontwerp wordt aan het einde beter geschreven “..., voorzieningen die al door het agentschap zijn erkend en worden gesubsidieerd, voor de uitbouw van rechtstreeks toegankelijke hulp erkennen en subsidiëren”.³

Artikel 7

6. Aangezien in artikel 7, eerste en laatste lid, van het ontwerp geen sprake is van het toekennen van subsidies maar wel van personeelspunten, is het aangewezen om ook in het tweede lid ervan te bepalen dat personeelspunten kunnen worden overgedragen in plaats van de subsidiëring voor personeelspunten.

Artikel 10

7. In artikel 10, § 1, tweede lid, van het ontwerp schrijve men aan het begin beter “De werkingstoelage, vermeld in het eerste lid, kan worden overgedragen ...”.

³ Vgl. met artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 1996 ‘betreffende de erkenning en subsidiëring van thuisbegeleidingsdiensten voor personen met een handicap’.

Artikel 16

8. De gemachtigde heeft verduidelijkt dat de indexering bedoeld in artikel 16, vierde lid, van het ontwerp betrekking heeft op de maximumbedragen bepaald in het eerste tot het derde lid, en niet op de door de voorziening vastgestelde bijdragen. Het verdient dan ook aanbeveling om in artikel 16, vierde lid, het woord “bijdragen” te vervangen door “maximumbedragen”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME